

[Sigsgaard.]

og vi vil ikke være med til at vedtage noget sådant.

Udvalgsbehandlingen har vist, at regeringen insisterer på, at prisstoppet skal ophøre den 1. marts. Til den tid vil der så, så vidt man kan skønne, komme en eksplosion af opbremsede prisstigninger. Udvalget har, har jeg set, spurgt, hvor omfattende man skønner at de prisstigninger kan blive, men det kan handelsministeren eller nogen anden minister selvfølgelig ikke udtale sig om, det ved man ikke, men man kan ikke afvise, at der vil komme en sådan eksplosion, og det må ventes, at der vil komme kraftige prisstigninger efter 1. marts. Regeringens plan er så, at dyrtidsreguleringen til den tid er likvideret, så at lønmodtagerne ikke kan få kompensation for prisstigningerne, men tværtimod får forringet reallønnen. Og det gør jo ikke lovforslaget mere charmerende — for at sige det meget mildt.

Det er beklageligt, at de konsekvenser, som lovforslaget har, den ineffektivitet, der præger lovforslaget, ikke tilstrækkelig tydeligt kommer til udtryk og nok ikke tilstrækkelig tydeligt vil komme til udtryk over for befolkningen. Det skyldes, at socialdemokratiet, til trods for at de nu om lidt får sine ændringsforslag forkastet, alligevel går ind for denne prisstoplov, som man godt ved ikke vil være effektiv. Nu ved jeg godt, at socialdemokratiet kan være bundet af, at man selv tidligere har vedtaget tilsvarende love, som heller ikke har været så forfærdelig effektive måske, men det er i hvert fald beklageligt i denne situation, at det ikke i kraft af en skarp stillingtagen imod regeringsforslaget kan gøre os klart, hvad det er for noget juks, lovforslaget indeholder.

Mange områder holdes jo uden for loven, mange vigtige områder. Et af dem, der har bidraget mest til den samlede prisstigning, som gennem årene har fundet sted, er huslejen; den holdes udenfor. Samtidig med at man altså nu siger, at man vil bremse prisstigningerne for en kortere periode, så har man for ganske nylig vedtaget, at huslejerne skal stige, og boligforliget løber jo i øvrigt fortsat, sådan at vi har løbende husleje-forhøjelser her i landet. Må jeg henstille, at huslejen, når andre priser skal forsøges bremsede, ikke holdes udenfor. En husleje på 20.000 kr. om året er i dag ikke ualmindelig

i nybyggeriet, der er meget grund til at bremse her, og der er jo den fordel ved huslejen i forhold til mange af de andre ting, man nu siger man vil kontrollere, at den kan kontrolleres. Forbrugerne, lejerne, har virkelig mulighed for at kontrollere en udgift af en sådan størrelse, man er opmærksom på selv den mindste stigning i denne husleje. Et sådant huslejestop kan kontrolleres, og det vil være uforståeligt for mange, at der skal gribes ind på det ene og på det andet område, vigtige og mindre vigtige områder mellem hinanden, svære og mindre svære mellem hinanden, når en af de aller-vigtigste udgifter, huslejen, holdes udenfor. Jeg skal derfor slutte med at henstille, at vi får et huslejestop hurtigst muligt.

Hanne Reintoft: Vi har ikke noget imod prisstop, vi har altid krævet, at priserne skulle holdes helt i ro, og vi kan også anvise vejen til et fuldstændig effektivt stop for prisstigningerne. Men vi er bestemt modstandere af de former for prisstop, der bare har til formål at tilsløre en skæv økonomisk udvikling. Der har lige været talt om tidligere prisstop. Vi var i mit parti også modstandere af den såkaldte helhedsløsning i 1963, og vi var modstandere af det delvise prisstop for tjenesteydelser, der blev gennemført i foråret, for begge disse to prisstoplove var kun delvise. De var præget af dispensationer og undtagelser og ramte derfor kun tilfældige varer og tjenesteydelser. I deres virkning skabte de forstyrrelser mellem varegrupperes priser uden på nogen måde at sikre et fast prisniveau.

Det foreliggende lovforslag har nøjagtig de samme skavanker, og det må handelsministeren vide. Ministeren kalder den en prisstoplov, men det er en noget letsindig omgang med sproget, når man ser på, hvilke undtagelser der egentlig er i denne lov. For allerede inden vi har vedtaget loven — de, der vil være med til at vedtage den — er det et prisstop, der ikke bare er flosset i kanten, men næsten revet itu. Der er givet dispensationer for jeg ved ikke hvad, for råvarer, for hjælpestoffer, for huslejer, for korn, foderstoffer, sukkerroer, blomster, auktionsvarer, kontingenter, bankers og sparekassers renter, jord og meget, meget mere. Det er kort sagt på ingen måde et effektivt prisstop, og det ved man.